

“Postoji rijeka”

*“Rijeka i rukavci njezini
vesele grad Božji, presveti
šator Višnjega.”*

ČETRDESET I ŠESTI

—*Psalmi 46: 4* psalam napisan je kao ohrabrenje kršćanima u vremenu Pedesetnice, a posebno za današnje vrijeme. Njegova simbolika opisuje određene jedinstvene aspekte Božjeg ophođenja sa svojim narodom u teškim iskustvima kroz koja prolaze u sadašnje vrijeme.

Psalam počinje: “Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji. Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek’ buče i bjesne valovi morski, nek’ bregovi dršću od žestine njihove.” Utješna misao da je Bog naše utočište izražena je mnogo puta u Svetom pismu. Jedno takvo mjesto je u Mudrim izrekama 18: 10: “Tvrda je kula ime JAHVINO: njemu se pravednik utječe i nalazi utočišta,” ili kako kaže međunarodna standardna verzija, “uzdiže se iznad opasnosti.”

Ovdje je prikazana jaka kula, mjesto gdje pravednici, Božji ljudi, dolaze k njemu i, stoga, bivaju sigurni, odnosno uzdignuti. Ovo su doista ohrabrujuće riječi. Svi koji traže utočište u Bogu imaju dodatno obećanje Psalmi 91: 9-12: “Jer JAHVE je zaklon tvoj, Višnjega odabra

sebi za okrilje. Neće te snaći nesreća, nevolja se neće prikućiti šatoru tvojemu. Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim. Na rukama će te nositi da se ne spotakneš o kamen.” Ovaj posljednji stih đavao je citirao i krivo primijenio prigodom drugog Isusovog iskušenja u pustinji. (Matej 4: 5-7) Naš Nebeski Otac nije pozvao Isusa da bezobzirno ugrozi svoj život i potom očekuje čudesno izbavljenje. Anđeli se naravno tu da ponude zaštitu i nadzor nad svima onima koji pripadaju Gospodinu, ali samo u skladu s voljom našeg Nebeskog Oca.—Luka 22: 42

Nakon što je Isusa iskušao đavao u pustinji, rečeno nam je da su anđeli došli i služili mu. (Matej 4: 11) Zapisano je i Petrovo čudesno anđeosko izbavljenje iz tamnice i prerane smrti. (Djela apostolska 12: 7-11) I mi dijelimo ohrabrenje iz Psalma 34: 7, koji kaže: “Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.” Ovo je vrlo nadahnjujuća istina koja nam daje snagu i pouzdanje dok hodamo kršćanskim putem.

Božja mudrost može odlučiti da naše izbavljenje iz iskustva ili kušnje bude uklanjanjem, kao što je to bio Petrov slučaj. U drugim prigodama božanska mudrost može odrediti da naše izbavljenje nije uklanjanje iskustva, već nam daje svoju snagu koja nas podržava, tako da “možemo izdržati”, kušnju, kao u Jakovljevom slučaju, koji je ubijen.—Djela apostolska 12: 1-3; 1.Korinćanima 10: 13

POMOĆ U NEVOLJI

Bog je “prisutna pomoć u nevolji”, kaže psalmist. On je uvijek tu; trebamo ga samo pozvati u pomoć. Budući da hodamo putem koji Božja Riječ opisuje kao put koji vodi do kušnje, utješno je sjetiti se da je njegova pomoć uvijek blizu. Iako je istina “da nam je kroz mnoge nevolje

ući u kraljevstvo Božje”, svatko od nas može posvjedočiti da smo tijekom takvih teških iskustava osobno pronašli Boga kao pomoćnika u svakom trenutku potrebe. (Djela apostolska 14: 22) Dok razmišljamo o našem kršćanskom hodu od prvog puta kada smo došli Gospodinu do danas, postajemo svjesni da nam je uvijek davao dovoljnu milost.—2.Korinćanima 12: 9

Kada dođu teške kušnje, možemo se prisjetiti Božjeg postupanja s nama u prošlosti i prisjetiti se kako nas je izbavio i pomogao nam da pobijedimo. Stoga ove lekcije služe kao gradivni blokovi, a mi postajemo jači za trenutne kušnje. “Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?”, još je jedan omiljeni tekst mnogih kršćana, a također je i bedem koji nas jača u vremenima stresa.—Rimljanima 8: 31

PROROČANSTVO NAŠIH DANA

Proročka pozadina četrdeset šestog psalma odnosi se na vrijeme uklanjanja ove simbolične zemlje. Drugi stih glasi: “Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more.” Riječ prevedena kao “uklonjeno” znači “promijenjeno”. Psalmist ne govori o planeti Zemlji, jer nam u Propovjedniku 1: 4 jamči da “zemlja uvijek ostaje”. Riječ zemlja, kako se koristi u psalmu, prikladan je simbol društvenog poretka koji postoji među ljudima na zemlji. Sada je pod vlašću Sotone, koji je bog ovoga svijeta — društvenog poretka o kojem Petar govori kao o “sadašnjim nebesima i zemlji”. (2.Korinćanima 4: 4; 2. Petrova 3: 7) Psalmist je opisao ovaj isti poredak stvari kakav će postojati pri kraju koristeći sliku “bregova” koji se “ruše u more”. On nastavlja ovu misao u trećem stihu, govoreći: “Nek’ buče i bjesne valovi morski, nek’ bregovi dršću od žestine njihove”, ocrtavajući pred našim mentalnim vidom uzburkano more koje je toliko snažno da

uzrokuje padanje bregova.

Izaija 17: 12, 13 prepoznaje ove bijesne vode kao uznemirene narode: “Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče kao što buči more; šum narodâ koji šume k'o što šumore silne vode. Šume narodi kao što silne vode šumore, al' kad On im zaprijeti, bježe daleko, po gorama razvijani kao pljeva na vjetru, k'o prašina u vihoru.” U ovom tekstu, kao i u četrdeset šestom psalmu, mora opisati uzburkane mase ljudi u pobuni. Bregovi koji se ruše usred mora predstavljaju carstva i vlade ovoga svijeta. Naš psalam daje vlastito tumačenje u šestom stihu, govoreći: “Bješnjeli puci, rušila se carstva.” (Revised Version) Nalazimo da su ta carstva srušili, i još uvijek ruše podanici njihovih vlada. Zašto su ove nemirne mase usmjerene na uništenje starog poretka? Kao što je to jedan pisac prikladno izrazio, oni nastoje “steći svoja stvarna i izmišljena prava”. Neka su legitimna, a neka nisu. Ova izjava pomaže objasniti temeljnu silu koja uništava sadašnji svjetski poredak.

TRENTNA KOMUNIKACIJA

Daniel je u dvanaestom poglavlju svog proročanstva pisao o velikom porastu znanja u naše vrijeme. (vs. 4) Ironično, ovo veće znanje za koje se čovjek nadao da će ga izbaviti iz nevolje zapravo je stvorilo više kaosa. Zbog sebičnosti čovjeka, mnogo od ovog povećanog znanja primijenjeno je na način štetan za mir i dobrobit čovječanstva, te je pomoglo da dođe do vremena nevolje kakvog nikada prije nije bilo na licu zemlje. —vs. 1

Analizirajući način na koji se znanje povećalo, primjećujemo da su ogromne promjene u komunikacijama bile uvelike uključene. Da nije bilo ovih pojava, posebno razvoja u proteklih nekoliko stotina godina, mnoge stvari koje su se danas dogodile na Zemlji kao

ispunjenje proročanstava ne bi se dogodile. Sam početak komunikacijske nadogradnje bio je izum tiskarskog stroja u petnaestom stoljeću. Od tog vremena, poboljšanja u komunikaciji nastavila su se sve većim tempom sve do naših dana. Sada imamo elektroničke, računalno kontrolirane pisače, od kojih mnogi mogu proizvesti više ispisa u samo nekoliko minuta nego što su svi ti rani tiskarski strojevi mogli u godinu dana. Danas su uobičajeni uređaji za masovne medije, ne samo radio i televizija, već i džepni “pametni” telefoni i mnoge druge vrste prijenosnih komunikacijskih uređaja.

Oni, zajedno sa svjetskim pristupom internetu, pružaju trenutne informacije svake vrste 24 sata dnevno, svaki dan u godini. Takav pristup informacijama potaknuo je nemir kod ljudi u pogledu sadašnjih okolnosti, povećavajući njihovu svijest o nepriviligiranom statusu njihovih života. Doista, poboljšana komunikacija doista je imala učinak u donošenju dinamičnih preokreta u društvu Zemlje.

SLIKOVITI JEZIK

U slikovitom jeziku Psalma 46, ovo stanje preokreta se uspoređuje s oceanima koji huče i uzbukani su, samljeveni u pjenu. (vs. 3, New Living Translation) Stoga je svo nezadovoljstvo na zemlji prikazano kao valoviti ocean, koji se razbija o podnožje planina ili carstava ovoga svijeta i trese ih do samih temelja—dovodeći do njihovog uništenja.—Hagaj 2: 6, 7

Isus je koristio sličnu sliku u Luki 21: 25, 26. Rekao je da je jedan od znakova kraja ovog doba, ili društvenog poretka, da će na zemlji biti “bezizlazna tjeskoba naroda”. Riječ prevedena kao “bezizlazna” sadrži misao o “ne postojanju izlaza”. Nastavljajući svoj opis ovog vremena, Isus je govorio; “huke mora i valovlja.

Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati.” Mogli bismo se zapitati, vidimo li taj znak i živimo li u vremenu koje je Isus opisao? Živimo li u vremenu kada ljudima srce zastaje od straha?

SVIJET STRAHA

U prošlim vremenima ljudi nisu bili toliko obuzeti strahom. Danas su, međutim, brige čovječanstva ogromne i nerješive. Dok promatramo svjetske prilike, primjećujemo da postoji mnogo toga što ljude uznemiruje dok gledaju na svakodnevne događaje. Mnogi su duboko uznemireni sve većim političkim podjelama i polarizacijom. Postoji vojna aktivnost i rat koji proizlaze iz brojnih krajeva svijeta i iz toga proizlazi strah među ljudima. Postoje strahovi koji proizlaze iz slabih odnosa između svjetskih supersila dok svaka od njih nastoji steći prevlast među narodima. Zagađenje, klimatske promjene i globalno zagrijavanje izazivaju strah kod mnogih. Stalni strah od financijske i ekonomske neizvjesnosti muči gotovo cijelo društvo. Strah od iznenadne bolesti, kakvoj smo svjedočili posljednjih godina kao posljedicu pandemije koronavirusa, i dalje je u pozadini mnogih. Zatim postoji strah da će se “ratovi kultura “ nastaviti povećavati, na moralnim, rasnim, religijskim ili drugim područjima, do te mjere da će društvo općenito postati toliko fragmentirano i podijeljeno da bi se uskoro moglo urušiti samo u sebe zbog nedostatka pravca.

Možemo li reći da ljudima zastaje srca od straha? Sasvim sigurno. Velika je tjeskoba u današnjem svijetu i među malima i velikima. Prema Isusovom vlastitom svjedočanstvu, kada vidimo da se te stvari događaju, ne bismo trebali podleći strahu, već shvatiti njihovu veliku važnost! “Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave

jer se približuje vaše otkupljenje.” (Luka 21: 28, ISV) Ovi događaji koje vidimo da se zbivaju pokazatelj su da će crkva uskoro biti proslavljena i da će Kristovo obećano kraljevstvo pravednosti i mira biti uspostavljeno na zemlji.—Izaija 9: 6, 7; Daniel 2: 44; Luka 1: 32, 33

Analizirajući Isusove izjave u Luki 21 citirane u prethodnim odlomcima, zaključujemo da je Božja namjera bila da neki od njegovih ljudi budu svjedoci dijela ovog vremena nevolje, čak kao što mi koji danas živimo vidimo te stvari. Međutim, ne trebamo se bojati; ne smijemo se obeshrabriti; ne trebamo biti zbunjeni; jer znamo da nevolja mora doći i znamo zašto mora doći. To bi trebalo potaknuti našu vjeru i potaknuti nas da udvostručimo svoje napore kako bismo bili ugodni Gospodinu. Trebao bi nas potaknuti da proučavamo Bibliju marljivije nego ikad, ispitujući i razmatrajući Božji plan—jedini plan koji pruža spasenje cijelom čovječanstvu. To bi nas trebalo potaknuti da se vjerno okupljamo, čineći istinu svojom vlastitom i izgrađujući kršćansko bratstvo. To bi nas trebalo potaknuti da nastavimo s našim naporima u širenju poruke “evanđelja Kraljevstva”. (Matej 24: 14) Iznad svega, trebali bismo biti nadahnuti da obučemo “svu opremu Božju”, našu duhovnu zaštitu u ovom “zlom danu.”—Efežanima 6: 11-13

Također smo pozvani da se radujemo kao kršćani u ovo vrijeme, da se uvijek “radujemo u Gospodinu”, čak iako ćemo imati kušnje i iskustva koja nisu radosna za naše tijelo. (Filipljanima 4: 4) Moramo imati te kušnje. Pavao nam govori da su one potrebne kako bismo naučili vrijedne duhovne lekcije i dokazali svoj kršćanski karakter. (Hebrejima 12: 5-11) Upravo kroz takve nedaće dokazujemo našu najvišu ljubav prema Nebeskom Ocu i našu vjeru u njegov plan i njegova obećanja. Ova provjera utvrđuje imamo li istinsku vjeru ili je ona površna i u

trenucima stresa nestaje. Pavao nas podsjeća da će nas te kušnje ojačati ako smo ispravno uvježbani; oni će u nama donijeti “mironosni plod pravednosti.”—vs. 11

OSVJEŽUJUĆA RIJEKA

Iznenadna promjena scene događa se u četvrtom i petom stihu četrdeset šestog psalma. “Rijeka i rukavci njezini vesele grad Božji, presveti šator Višnjega. Bog je sred njega, poljuljat se neće, od rane zore Bog mu pomaže.” Nakon svih svađa i nemira, straha i nevolja opisanih u početnim stihovima, ovaj dio psalma govori o spokoju i miru; ovdje je mir i sigurnost u oštrom kontrastu s uzburkanim morem. Rijeka i njezini potoci koji vesele grad Božji simboliziraju osvježavajuće istine Božjeg plana; “Božji grad” je Novi Jeruzalem u pripremi, crkva u svojoj završnoj etapi razvoja.—Otkrivenje 3: 12

Rijeka predstavlja Božji plan koji je usredotočen na Isusa. Obično se rijeka napaja svojim pritokama koje se ulijevaju u rijeku, zbog čega rijeka raste dok luta svojim tokom. Međutim, čini se da psalmist ne govori o ovakvoj rijeci, već o vodotoku sličnom sustavu navodnjavanja. U takvom sustavu voda se crpi, osvježava zemlju i čini je plodnom. Ako rijeka o kojoj psalmist govori predstavlja Božji plan, onda bi potoci koji se granaju iz nje mogli predstavljati brojne značajke tog plana prikazanog u različitim temeljnim učenjima Svetog pisma. Oni koji piju iz ove rijeke osvježeni su, a poznavanjem Božjih nauma omogućeno im je da donesu mnogo ploda.—Ivan 15: 5, 8

U 2.Petrovoj 1: 3, 4 čitamo da nam je Božja “božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi.” Samo kroz poznavanje Božjeg plana i njegovih

dragocjenih obećanja možemo cijeniti njegov slavni karakter i njegove osobine pravde, mudrosti, ljubavi i moći. Sada imamo privilegiju piti ovu rijeku i njene potoke, i ovo saznanje o njegovom planu nas je uistinu razveselilo. Bez vjere u Božji plan, srca bi nam stala od straha, baš kao što je većina čovječanstva bojažljiva.

David je napisao u Psalmu 43: 3, “Pošlji svjetlost svoju i vjernost: nek’ me vode, nek’ me dovedu na tvoju svetu goru, u šatore tvoje!” Slično tome, u Psalmu 46: 4, David govori o “gradu Božjem, presvetom šatoru Višnjega”. Ovo se odnosi na Izraelovo Svetište u pustinji, posebno Sveto mjesto te građevine, koje oslikava stanje začeca duha. Božji narod je sada u ovom stanju. Pavao to opisuje u Efežanima 2: 6, kada kaže da “sjedimo zajedno na nebesima u Kristu Isusu”. Sjedimo zajedno na nebeskim mjestima—u Svetinji većeg Svetišta. Taj položaj postizemo potpunim predanjem, ili posvećenjem, vršenju volje Božje i živeći životom posvećenim Duhom Svetim. Dok boravimo na ovom svetom mjestu, primamo dobrobiti njegovog namještenja. Naš novi um, simbolično rečeno, prosvijetljen je svjetlom zlatnog svijećnjaka, a mi se hranimo kruhom istine koji je na zlatnom stolu. Naše su molitve prihvatljive i naše nade valjane zbog slatkog tamjana koji prodire u Svetinju nad svetinjama i pred Bogom, a koji je Isus dao i stavio na zlatni žrtvenik.—2.Mojsijeva 30: 26-29; 35: 10-15; Hebrejima 9: 1-12

UTJEHA ZA BOŽJI NAROD

U petom stihu Psalma 46 čitamo: “Od rane zore Bog mu pomaže.” Rotherham Emphasized Bible navodi: “Bog će mu pomoći, kako jutro preokrene.” Ovaj prijevod izražava misao da će na kraju ovog sadašnjeg Evandeoskog doba, neposredno prije mesijanskog kraljevstva, Bog pomoći crkvi; a posebna nam je pomoć stigla

u ovo sadašnje vrijeme. Dobili smo blagoslov sve većeg svjetla biblijskih istina, veće povlastice za svjedočenje i druge vrste služenja, proširene mogućnosti okupljanja, višestruku pomoć za pojašnjavanje jezika Biblije, razumijevanje znakova vremena i još mnogo toga. Bez sumnje, međutim, najveća pomoć od svih dolazi o “prvom uskrsnuću”, koje će, kada bude završeno, ostvariti vjekovnu nadu Crkve da će biti proslavljena s Kristom kao subaštinić njegova kraljevstva.—Otkrivenje 20: 6; 3: 21; Rimljanima 8: 16, 17

Psalam 46: 6, 7 kaže da “kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi: s nama je JAHVE nad vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljević Selah.” Čak i usred ovih bijesnih, turbulentnih događaja koji se svuda oko nas opisuju kao topljenje zemlje, ne trebamo se bojati jer Bog je naše utočište. On je naša visoka kula; on je naša utvrda i nećemo se pokolebati! Zatim riječ Selah izražava misao: “Zastani i smireno razmisli.”

KONAČNO—MIR ZA CIJELO ČOVJEČANSTVO

Psalam nastavlja: “Dodite, gledajte djela JAHVINA, strahote koje on na zemlji učini. Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitoće ognjem sažiže. Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen!” Ovi stihovi nam pomažu vidjeti kakav će biti svršetak sadašnjih svjetskih događaja. Gospodinov glas vlasti konačno će se čuti; tada će govoriti o miru; tada će pozvati cijelo čovječanstvo da uđe u zemaljsko kraljevstvo Božje.—Matej 6: 9, 10

Izaija 60: 18 kaže: “Više se neće slušati o nasilju u tvojoj zemlji ni o pustošenju i razaranju na tvom području. Zidine ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom svoja vrata.” Ovo je opis simboličnog Novog Jeruzalema. Drugi

stih koji govori o tom vremenu kaže: “ Oholost ljudska skršit će se i bahatost ljudska poniziti. JAHVE će se uzvisiti, on jedini – u dan onaj.” (Izaija 2: 17) Ovim smo stihom uvjereni da će čovjekov sebični karakter biti uklonjen i da će naučiti štovati i služiti živome Bogu.

Rijeka i potoci ovog lijepog proročkog četrdeset šestog psalma, također se spominju u Knjizi Otkrivenja. “I Duh i Zaručnica govore: ‘Dodi!’ I tko ovo čuje, neka rekne: ‘Dodi!’ Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava!” (Otkrivenje 22: 17) Kakav divan proročki pogled na Mesijansko kraljevstvo kada cijelo čovječanstvo bude dovedeno do točne spoznaje Božjih planova i namjera. (1.Timoteju 2: 4-6) Sefanija 3: 9 govori o harmoniji tog dana: “Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.” Čista, bistra rijeka tada će poteći ispod Božjeg prijestolja kako bi blagosloвила sve ljude. (Otkrivenje 22: 1) Ovo je isti potok iz kojeg sada možemo piti – “rijeka čiji rukavci vesele grad Božji.” ■